

folkningen, kunde vedligeholdes. Jeg tror ikke, man skal vige tilbage for at gøre, hvad man er i Stand til at gøre i denne Retning, selv om det kræver betydelige Ofre for Statskassen. — Med disse faa Bemærkninger skal jeg slutte og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, som det her foreligger.

Knudsen: Da dette Lovforslag forelaa her i Tinget til første Behandling i forrige Samling, udtalte jeg mig temmelig udførlig om min Stilling dertil og kan derfor nu fatte mig i Korthed, idet jeg tillader mig at henvise til mine Udtalelser da. Min Stilling til Lovforslaget er i Korthed den, at jeg staaer med Hensyn til dette ligesom med Hensyn til andre Reformlove, som have foreligget i dette Ting. Jeg kunde ønske det noget mere vidtgaende over for Arbejderne, end det er; men saaledes som Folketinget har affattet Lovforslaget, byder dette dog Landarbejderne Fordele, der for mig staa som ikke saa ganske smaa, og jeg mener derfor, at man bør sætte sin Kraft ind paa at søge Forslaget gennemført, saaledes som det er vedtaget af Folketinget. Jeg beklager derfor den Stilling, som Flertallet af det i Fjor nedsatte Udvalg ifølge den afgivne Beretning har indtaget, idet jeg ser saaledes paa det, at jeg, hvis dette Standpunkt bliver ført igennem, meget frygter for, at man om 5 Aar vil sige: Den kan man nu se, det Forsøg, der her er blevet gjort, har ikke ført til noget. Og det vil vistnok ske, idet Lovforslaget efter min Formening temmelig sikkert ikke vil blive benyttet eller dog kun benyttet i meget ringe Grad. Dog, Grunden dertil vil ikke være den, at der ikke ude paa Landet skulde være Trang til et saadant Lovforslag, til de Jordlodder, som Folketinget har vedtaget; men Grunden dertil vil være den, at det vil være uoverkommeligt netop for den Klasse af Befolkningen, der her tages Sigte paa, at kunne faa disse Lodder. Det vil være meget vanskeligt, og jeg kan godt sige, at det staaer for mig som noget ganske umuligt for de almindelige Landarbejdere at skaffe det Beløb til Veje, som efter Flertallets Mening vil kræves for at kunne komme i Besiddelse af en saadan Jordlod. Det drejer sig jo ikke alene om de 800 Kr., der skulde fordres, men som allerede fremhævet af den foregaaende ærede Taler, vil der ogsaa kræves yderligere Beløb, som vedkommende nødvendigvis maa være i Besiddelse af. Derfor tillægger jeg det meget stor Betydning, om man ogsaa her i dette Ting kunde blive enig

om at blive staaende ved Folketingets Affattelse.

Den Bestemmelse i Lovforslaget, som gaar ud paa at indskrænke Summen til 1 Million Kr. i 5 Aar, tillægger jeg, naar henses til de Betingelser, som Flertallet stiller for overhovedet at anvende denne Sum, ikke saa stor Betydning; thi jeg tror, at hvis Lovforslaget blev affattet, saaledes som Flertallet ønsker, vilde denne Sum være tilstrækkelig; Loven vilde da være af den Beskaffenhed, at den, som jeg allerede har sagt, ikke vilde blive benyttet eller dog kun i meget ringe Grad. De Folk ude paa Landet, der ere i Stand til at tilvejebringe de Beløb, som her fordres, ville vistnok i de fleste Tilfælde, efter de Oplysninger, som foreligge, ogsaa kunne skaffe sig Jord paa anden Maade. Der er jo svaret fra mange Steder i Landet, at det ikke vil have nogen Vanskelighed at tilvejebringe saadanne Jordlodder; det er ikke det, der trænges til, men derimod til at kunne sætte Landarbejderne i Stand til at komme i Besiddelse af dem. Det er Pointen i Sagen, og det tages bort, naar man stiller for store Krav. — Hvad Jordloddernes Størrelse angaar, bør man ligeledes blive staaende ved Folketingets Affattelse; thi som det allerede er blevet sagt, gælder det jo nok om at kunne beholde Arbejdskraften ude paa Landet til Landbruget; men det behøver ikke at gives den Form, at Arbejderne skulde have saa lidt Jord som muligt, for at de kunne anvende saa megen Tid som muligt i Arbejdsgivernes Tjeneste. Lovforslaget vilde jo ogsaa virke til Fordel for Arbejdsgiverne paa anden Maade, nemlig ved igennem den opvoksende Slægt at skaffe bedre Assistance for Landbruget, end man faar fra de andre Hjem. Som den ærede sidste Taler ogsaa har bemærket, vil Arbejderen, hvis Jordlodden er saaledes, at han kan faa en rimelig Gevinst ud af den, være bedre anvendelig i det store Landbrug, end dersom han for at leve saa at sige er nødt til at anvende det meste af sin Tid for andre og forsømme sin egen Jord. En saadan Jordlod vil da let kunne gøre den modsatte Virkning, saa opnaar han ikke den Dygtighed og Paapasselighed, som det skulde være Maalet at stræbe efter.

Heller ikke finder jeg, at de af Flertallet stillede Betingelser for Forrentningen og Afdraget ere saaledes, at ret mange ville være i Stand til at tage imod dem, jeg mener, at i saa Henseende vil Folketingets Affattelse være langt at foretrække for det, som Flertallet her tilsigter. Som